

tive og Venstre havde Magten i alle Sogneraad og Byraad, og saa maa de vel, hvis de kun har givet 100 Kr., have udnyttet deres Magt den Gang, det er det eneste, som bevises derigennem. Men hvad der er en Kendsgerning, er, at Justitsministeren i Dag siger, at de gamle faar ikke det, som er nødvendigt til deres Underhold, saaledes som det blev sagt i 1891, at de skulde have, de maa ty til den private Velgørenhed. Det nytter ikke, at Indenrigsministeren ryster paa Hovedet, det har Justitsministeren udtalt.

Jeg er enig med den højtærede Finansminister — og det er jo fornøjeligt, at vi kan slutte af i Enighed og Forstaaelse —, i, at Venstre sammen med de Konservative har Æren for, at der blev indført Luksusbeskatning i den Udstrækning, som Tilfældet var under Krigen. De fremtvang den. Jeg erkender, at det var Landstinget, der fremtvang Forhøjelsen af Jernbanetaksterne, medens Venstres Ordfører mente, at man maatte nære Betæneligheder ved at gaa til denne Forhøjelse. Og jeg slaar fast, at ingen har kunnet bestride, at Venstre aldrig, naar der var Tale om Laan, har sagt: Lad os udskrive Skatter i Stedet for, men hver Gang har erklæret: Det kommer vi nemt ud over, de Penge skal vi laane. Men naar det er saaledes, saa falder hele den Argumentation, som gaar ud paa, at man blot skulde have fulgt Venstre, saa var Stillingen blevet en anden, fuldstændig til Jorden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Til den højtærede Indenrigsminister kan jeg kun sige, at hans Skildring af Begrundelsen for hans Afbrydelse ikke kan være rigtig, da det, han mente var Aarsagen til Afbrydelsen, først blev fremsat, efter at han havde afbrudt mig. Dernæst vil jeg værgе mig og ogsaa den Sag, jeg har berørt, mod, at jeg skulde have antydnet, at Forlagsdirektør Nygaard skulde tilsidesætte politiske Meninger af Hensyn til at kunne drive Forretning i Hovedstaden her i Danmark. Nej, jeg har paa ingen Maade udtalt mig om Forlagsdirektør Nygaards Stilling til Spørgsmaalet om Grønlandssagen i al Almindelighed.

Men det Standpunkt, som „Tidens Tegn“ har indtaget, at det er ønskeligt, at denne Sag skal ligge i flere Menneskealdrer og virke mellem de to Folk, dette Standpunkt kan Forlagsdirektør Nygaard efter min Mening ikke indtage, og jeg føler mig ogsaa efter hele hans Holdning tidligere overbevist om, at han ikke indtager det. Det har intet som helst med selve hans Stilling til den norske Opfattelses Berettigelse eller Ikke-Berettigelse at gøre.

Jeg tror, at den højtærede Justitsministers gamle Mellemværender med Hr. Patursson, med Statsgældsdirektøren og med den tidligere Statsminister ikke kan fremkalde nogen som helst Interesse i Tinget. Jeg skal derfor kun sige, at hvorvidt Hr. Patursson har haft den Opfattelse, — og givet den Udtryk —, at Ministerens Stilling var som en preussisk Landsraads, har jeg intet Kendskab til. Det, der foreligger, er, at i Færøkommissionen har Statsgældsdirektøren udtalt sig paa denne Maade, og det var kun under Udvikling af alle Forholdene, at jeg ogsaa medtog dette. Nu har man fremstillet det saaledes, at der jo har været et formelt godt Forhold mellem Statsministeren og Amtmanden paa et vist Tidspunkt. Der er jo ingen, som ikke ved, hvilke affable Egenskaber den højtærede nuværende Justitsminister har; men alle ved jo, at saadan blev det ikke ved, at saaledes kunde det ikke blive ved under den Stilling, som den højtærede Justitsminister indtog i den politiske Strid oppe paa Færøerne. Der er maaske Ting, som man ikke opdager straks, Ting, som holder sig skjult — noget for Hr. Paturssons, noget for den højtærede Justitsministers Vedkommende.

Det, som jeg yderligere har at sige til den højtærede Justitsminister, er, at naar han mener, at min Tiltrædelse af Regeringens Udtalelse i Dag maatte vække nogen Forbavselse, maa jeg gøre opmærksom paa, at der i denne Udtalelse, saaledes som jeg har hørt den, ikke foreligger andet, end hvad det er selvsagt, at man maatte og kunde sige. Jeg har udtrykkelig med Hensyn til Bemærkningen om Rigssproget forudsat noget, som jeg beklager, at den højtærede Statsminister ikke udtalte sig om, men han bestred ikke Rigtigheden af min Forudsætning, at denne Udtalelse om Rigs-